

стигането на семейството ми, придружавано от Копривщица от бай Сава Говедаров и конярите. Двете малки деца били поставени в кошове от двете страни на самара на коня, а най-голямото, Семко, на коня с багажа. Жена ми също яздela на кон.

За да се запази тайната по заминаването на семейството ми за Панагюрище, Сава Говедаров и Панчо Грозлеков, копривщенец, търговец в Пловдив, също на почивка по това време в Копривщица, организирали вечеринка у дома на Панчо Грозлеков. На тези вечеринка отишла жена ми с децата. Когато след полунощ гостите се разотивали, Панчо Грозлеков симулативно поканил жена ми с децата да пренощуват у тях. След като всичко утихнало, пристигнали тримата коняри с конете си. Жена ми сама преоблекла в селски дрехи, децата - също. Макар да били заспали вече, качили ги на конете и, придружени от Сава Говедаров потеглили за Копривщица. Панагюрище, откъдето Таушана ги довежда с камиона в София.

За отбелязване е, че по това време кмет на Копривщица беше Христо Кесяков, бивш съдия, уволнен за вземане на подкупи. Жена ми се отнесла до него за съдействие, но той мълком ѝ отказал и избягал от нея - страх го било от бандитите.

В София ходих за закрила и съдействие от тогавашния полицейски комендант. Разказах му за случилото се. Той си взе бележка и... само толкоз!

След някой ден бях в Пловдив. В дома на баща ми се явиха група преоблечени полицаи. Заявиха ми, че са натоварени да издират и арестуват бандитите. В същото време обаче "диригентът" на Личката и Кибрита, Николай Герджиков, се разхождаше свободно из града... Той имаше ятаци и в самата полиция и уведомяваше бандитите за мерките, които се вземат срещу тях. Окръжен управител в Пловдив беше Димитър Гичев, мой добър приятел, но по лични скруполи не пожелах